

Dag 37, zondag 29 april 2018. En hier alsnog het verslag van een wonderlijke dag. Gisteren (zaterdag) had ik gewoon een offday. Als ik vanmorgen vanuit het hotel richting de Rue Saint Jacques loop, nu van Zuid naar Noord voelt het ondanks het mindere weer toch beter. Gisterenavond via Google de St. Jacques Eglise gevonden, waar als het goed is de stempel van Parijs te halen is. Daar was ik gisteren al langsgekomen. Als ik de kerk nader, hoor ik de kerkklokken en de deur staat open. Voor de deur vraagt een zwerver om geld, dezelfde zwerver die ik net vanaf een afstand zijn mobieltje zag gebruiken maar die nu waarschijnlijk in zijn binnenzak zit. Ik had overigens al besloten om zwervers die alleen maar zitten en bedelen niets te geven. Dat klinkt hard, maar als je een paar dagen langs dezelfde plaatsen komt en je ziet dag in dag uit daar dezelfde zwervers zitten met een tekstbordje en/of bakje of bekertje voor hun neus, dan denk ik: wees creatief en ga in ieder geval iets doen voor je geld. Als ik nu wat geef, dan stimuleer ik alleen maar het nietsdoen, wat dan toch beloond wordt. De eerste dag nog, als ik Parijs binnenloop komen 2 vrouwen, die minstens zou oud zijn als ik mij tegemoet en vragen geld voor hun bébé. Laat me niet lachen Oma! Ik ben er van overtuigd dat er een groep mensen is die van het zwerversbestaan hun beroep heeft gemaakt, omdat als je het goed doet, het op een makkelijke manier geld verdienen is. En 's avonds gaan ze weer naar huis, gaan eten, kijken TV, en slapen in een normaal bed. En het is deze groep die het verpest voor de echte zwervers, de groep die echt honger heeft en langs de vuilnisbakken loopt op zoek naar eten. Ik weet het, ik heb makkelijk praten, en in deze wereld heeft niet iedereen gelijke kansen, maar volgens mij krijgt iedereen wel kansen. Tot zover even mijn zwerversbetoog, want ik ga dus de kerk binnen. Daar spreek ik een priester aan en vraag als pelgrim om een stempel (tampon), ik mag mee de sacristie in en krijg een mooie rode stempel van Paris! Dan ga ik door naar Jardin des Luxembourg, een van mijn favoriete plekjes van Parijs. Het weer werkt vandaag niet mee, maar toch voelt het goed om weer hier te zijn. Dan is het tijd om richting Gare du Nord te gaan waar Hennie rond half twee vanuit Nederland aankomt. Omdat de SNCF deels staakt op zondag kan ze pas morgen door naar Saint-Jean-Pied-de-Port. Een paar maanden geleden waren we erachter gekomen dat precies op de 29ste zij in Parijs zou aankomen op doorreis, en ik dan al lopend net in Parijs zou zijn voor een rustdag. Uiteindelijk loopt het zoals altijd toch anders, ik was er een dag eerder, en de treinstaking kwam erbij, maar onze geplande afspraak gaat wel door! Als Hennie het perron komt aflopen zijn we allebei blij elkaar te zien! Wat mooi dat het zo uitkomt en we hier in Parijs zijn. We gaan op het station aan de koffie en hebben elkaar zoveel te vertellen. Hennie laat me haar prachtige deelbare stok zien, een echte Jacobsstaf, wat mooi, wow! Dan gaan we richting Montmartre, de Sacre Coeur. Wat een mooi uitzicht over Parijs, en als we naar binnen willen mag Hennie helaas niet vanwege haar rugzak, te groot. Ik stel voor dat we omstebeurt gaan. Het is van binnen ook een schitterende kathedraal. Zouden ze misschien ook een stempel hebben hier? Ik heb tenslotte mijn Credential bij me. In de boekenshop verwijzen ze me naar de overkant van de kerk, naar de souvenirshop. Daar verwijzen ze me weer één deur verder. En daar zit een aardig nonnetje achter een buro. Ze snapt wat ik wil en legt me op een kaartje van de kerk uit wat ik moet doen. Iets terug in de kerk is een deur daarvoor een bordje staat "No Visit, Privé". Ik mag door die deur een gang inlopen (als ik de gang daadwerkelijk inloop en de deur valt dicht, is er een serene stilte). Ik moet de gang doorlopen tot het einde, waar een deur met bel/camera is. Aanbellen, even later wordt de deur elektronisch ontgrendeld (eeeeeeehhhhhhhh). Dan de trap af, een verdieping lager en daar zit iemand achter een balie die een stempel van de Sacre Coeur heeft. Dan de hele weg weer terug, bijzonder, spannend en erg leuk om te mogen doen. Als ik buitenkomt vertel ik het verhaal aan Hennie, neem haar rugzak onder mijn hoede en ook zij gaat voor de stempel (voor haar de eerste!). Wat mooi om dit moment in onze Camino's vast te leggen. Daarna naar Place du Tertre waar we een biertje drinken en uiensoep eten. En dan met de metro naar het hotel. Bij de uitgang van metrostation Montrouge, vlak bij het hotel, staat de Eglise Saint Jacques le Majeur (Jacobus de Meerdere, net als in Uithuizen!) Tot nu toe was de kerk altijd dicht en lagen er zwervers voor de deur. Nu staan de deuren open en we zien dat er een dienst bezig is. We lopen naar binnen en zijn verbaasd over de mooie glas in lood ramen in combinatie met de lichten en muurschilderingen, we staan achter in de kerk en naast ons een paar mensen die zojuist het brood en de wijn hebben klaargemaakt en naar het altaar gaan brengen. Sommige woorden die gezongen en gesproken worden zijn herkenbaar en al snel heb ik door waar we zijn in de dienst. Bij de voorbeden, en daarna begint de dienst van de tafel. Grappig om te zien dat de opbouw hier 100% identiek is aan een mis in Nederland (waarschijnlijk in een ISO-norm vastgelegd), zo kan ik stap voor stap alles volgen. Van de voorbeden tot de zegening en wegzending. Het voelt een beetje alsof onze Camino's kerkelijk gezegend worden en we gaan ter communie. Hennie met rugzak en stok, met de Jacobsschelpen, en ik erachter. Een heel bijzonder moment om zo in Parijs te zijn en dat te beleven. Na de dienst komen de priester en ook enkele kerkgangsters naar ons toe en vragen naar onze verhalen, zij hadden de Jacobsschelpen herkend natuurlijk. Voor de priester, die net nieuw is in deze parochie, zijn wij de eerste pelgrims die langskomen. Ook deze kerk heeft een eigen stempel en daarmee wordt ook dit moment vastgelegd in onze Credentials. Ik ben bij het naar buiten komen nog zo flabbergasted, dat ik spontaan de verkeerde weg neem en met een omweg komen we bij het hotel. Spullen naar de kamer en nog wat drinken aan de hotelbar. Dan is het mooi geweest voor vandaag. Het einde van een heel bijzondere dag met bijzondere momenten is daar. Weltrusten!

